الحمد لله الّذی بظهور مظهر نفسه قد تکوّرت الشّموس و انطمست النّجوم ...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت عبدالبهاء - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی – شمارهٔ ۱۶

سلطان‌آباد

جناب شیخ احمد علیه بهآء الله

الحمد لله الّذی بظهور مظهر نفسه قد تکوّرت الشّموس و انطمست النّجوم و نسفت الجبال و زلزلت الأرض و اخرجت الأثقال و انفطرت السّمآء و سجّرت المیاه و ذهلت کلّ مرضعة عمّا ارضعت و وضع کلّ ذات حمل حملها و بعثت النّفوس سکاری و امتدّ الصّراط و ارتفع القسطاط و وضع المیزان و ظهرت الأوزان و نفخ فی الصّور و بعث من فی القبور و فاز اصحاب الیمین فی جنّة النّعیم و غبن اصحاب الشّمال فی جحیم الضّلال و کشف النّقاب و زال الحجاب و تجلّی مجلّی الطّور فی یوم النّشور و اشرقت الأرض بنور ربّها و الغافلون فی سکراتهم یعمهون و لا یشعرون انّی یبعثون ذرهم فی خوضهم یلعبون و التّحیّة و البهآء و الصّلوة و السّلام علی نیّر الملإ الأعلی و کوکب الهدی و الصّبح المشرق من افق العلی الفریدة النّورآء و الدّرّة البیضآء و الیتیمة العصمآء و علی کلّ من بها انتمی فی هذا الیوم المشهود و الوقت الموعود و القرن المحمود

ایّها الفاضل الجلیل انّی رتّلت آیات شکرک لله بما هداک الی النّور القدیم و الصّبح المبین و الفجر البسیم و سقاک من المآء المعین و جرّعک الرّحیق المختوم فی هذه الکأس الأنیق اشکر الله علی هذه الموهبة العظمی و الهدایة الکبری و لا تلتفت الی ضوضآء البلهآء و غوغآء الجهلآء و استهزآء السّفهآء و جزع الجبنآء و فزع الضّعفآء توکّل علی الله و قل یا قوم دعوا اللّوم انّی آمنت بالله و آیاته و قرّت عینی بمشاهدة بیّناته و استبشرت ببشاراته و اطّلعت باشاراته و تنوّرت بصیرتی و طابت سریرتی و اطمأنّ ضمیری و هو مجیری و نصیری یا قوم دعوا الشّبهات و اعرفوا المتشابهات و امعنوا النّظر فی الآیات البیّنات و قلّبوا طرف الطّرف الی ساحة الجود و انظروا بعین الشّهود الی النّور المحمود فی هذا الیوم الموعود حیّوا الی الورد المورود و الرّفد المرفود و الحظّ الموفور و الکأس الّتی مزاجها کافور اغتنموا هذه الموهبة الکبری و تمتّعوا بهذه النّعمة العظمی و لا تحرموا انفسکم من هذه المنحة الّتی تتلألأ فی قطب الآفاق و تزداد اشراقاً یوماً فیوماً علی ممرّ القرون و الأعصار

ای	منجذب	بنفحات		الله
	ای	دریغا	عرصهٔ	افهام	خلق

سخت تنگ آمد ندارد خلق حلق

دیدهٔ انسان ضعیف و آن جوهر الجواهر بسیار لطیف گوشها بسته و ندای ملأ اعلی آهسته چشمها کور پس از جلوهٔ طور و شعلهٔ نور چه ثمر بخشد حمد خدا را که آن جناب در محفل تجلّی راه یافتید و برکن شدید پناه بردید و بر سرّ حقّ آگاه شدید و مؤیّدید و موفّق و منصورید و مظفّر ولی بحکمت منزلهٔ در کتاب عمل نمائید

دانی که چنگ و عود چه تقریر میکنند
پنهان خورید باده که تکفیر میکنند

و علیک التّحیّة و الثّنآء